

நுயினாதீவு உயர் வேளாண் குலத்தோன்றலும்
கொழும்பு பிரபல வர்த்தகருமான
அமரர் தம்பு சண்முகபிரத்தினம் அவர்களின்
நினைவாக வெளிவரும்

இரத்தின மலர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | eelavarakam.org

தலை தரிசிக்கும் கார்த்திகை தீர உணர்வான

Go. Noolaham.org 17-5-2002

சிவமயம்

அன்பும், பண்பும், அறிவும் தந்தெம்மை
அணைத்திருந்த தந்தை

அன்னையின் மடியில்
தெடங்கிய வாழ்வு
19.06.1941

மண்ணின் மடியில்
முடிகின்றது
03.04.2002

அமரர்

திரு. தம்பு சண்முகபிரத்தினம் அவர்கள்

(பங்களி. குமரவேல் கம்பனி, கொழும்பு-11.)
நயினாதீவு-5.

திதி நிர்ணயம்.

ஆண்டு விஷுவ வருடம் ஆன திங்கள் பங்குவசியின்
பூண்ட திதி அபரபக்க ஷஷ்டிதலில் - நீண்டபுகழ்
குமரவேல் கம்பனியின் குணவான் இரத்தினத்தான்
அமரரானான் அரனடியின் கீழ்.

சமர்ப்பணம்

அப்பாவுன் இன்னுயிர் ஆவி பிரிகையிலே
என்னவெல்லாம் சொல்ல எண்ணி இருந்தாயோ
உம் கனவை நனவாக்க உள்ளவரை நாம் வாழ்வோம்
உம் பெயர் சொல்ல வைக்கும் உலகமொன்றை
நாம் காண்போம்

உம் மறைவைத் தாங்காமல் உள்ளம் நோகிறது
எண்ணும் போதெல்லாம் ஏக்கம் றிறைகிறது.
அப்பாவின் ஆத்மா அரனடியில் சாந்திபெற
எப்போதும் பிரார்த்திப்போம் என்றுமே
நாம் மறவோம்

களங்கமற்ற அன்பு செய்த கருணைத் தெய்வமே - உன்
காலடியில் இம்மலரைக் கரம் கூப்பி வைக்கின்றோம்
அர்ப்பணிக்கும் இம்மலரை அப்பாவே எங்களது
சமர்ப்பணமாய் ஏற்றிடுக சாந்திக்காய் வேண்டுகிறோம்.

இயாடிக்கு
மனைவி மக்கள்,
குடும்பத்தினர்

മാതൃക

കേരളത്തിലെ തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ
 ഭരണാനുമതിയോടെ തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ
 ഭരണാനുമതിയോടെ തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ
 ഭരണാനുമതിയോടെ തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ

തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭരണാനുമതിയോടെ
 തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭരണാനുമതിയോടെ
 തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭരണാനുമതിയോടെ
 തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭരണാനുമതിയോടെ

തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭരണാനുമതിയോടെ
 തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭരണാനുമതിയോടെ
 തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭരണാനുമതിയോടെ
 തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭരണാനുമതിയോടെ

തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ
 സ്ഥാപനങ്ങളുടെ
 ഭരണാനുമതിയോടെ

காரியசித்தி மாலை

பந்த மகற்றும் அந்த குணப்
பரப்பும் எவன்பால் உதிக்குமோ
எந்த உலகும் எவனிடத்தில்
ஈண்டி இருந்து சுரக்குமோ
சந்த மறை ஆகமங் கலைகள்
அனைத்தும் எவன்பால் தகவருமோ
அந்த இறையாம் கணபதியை
அன்பு கூரத் தொழு கின்றோம். (01)

உலகம் முழுதும் நீக்கமற ஒன்றாய்
நிற்கும் பொருள் எவன் அவ்
வுலகிற் பிறக்கும் விகாரங்கள்
உறாத மேலாம் ஒளியாவன்
உலகம் புரியும் வினைப்பயனை
ஊட்டுங் களைகண் எவன் அந்த
உலக முதலாங் கணபதியை
உவந்து சரணம் அடைகின்றோம். (02)

இடர்கள் முழுவது மெவனருளால்
 எரி வீழும் பஞ்சென மாயும்
 தொடரு முயிர்கள் எவனருளால்
 சுரர் வாழ்பதியும் உறச் செய்யும்
 கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக்
 கரும மெவனால் முடிவுறும் அத்
 தடவு மருப்புக் கணபதி பொன்
 சரணம் சரண மடைகின்றோம். (03)

மூர்த்தி யாகித் தலமாகி
 முந்நீர்க் கங்கை முதலான
 தீர்த்தமாகி அறிந்தறியாத்
 திறத்தி னாலு முயிர்க்கு நலம்
 ஆர்த்தி நாளும் அறியாமை
 அறிவிப்பா னெவன் அப்
 போர்த்த கருணைக் கணபதியைப்
 புகழ்ந்து சரண மடைகின்றோம் (04)

செய்யும் வினையின் முதல்யாவன்
 செய்யப் படுமப் பொருள் யாவன்
 ஐய மின்றி உளதாகு
 மந்தக் கருமப் பயன் யாவன்
 உய்யும் வினையின் பயன் விளைவி
 லூட்டி விடுப்பா னெவன் அந்தப்
 பொய்யில் இறையைக் கணபதியைப்
 புரிந்து சரண மடைகின்றோம். (05)

வேத மளந்து மறிவரிய
 விகிர்தன் யாவன் விழுத்தகைய
 வேத முடிவில் நடனவிலும்
 விமலன் யாவன் விறங்கு பர
 நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும்
 நாத னெவன் எண்குணனெவனப்
 போத முதலைக் கணபதியைப்
 புகழ்ந்து சரண மடைகின்றோம். (06)

மண்ணி னோரைங் குணமாகி
 வதிவா னெவன் நீரிடை நான்காய்
 நண்ணி அமர்வா னெவன் தீயின்
 மூன்றாய் நவில்வா னெவன் வளியின்
 எண்ணு மிரண்டு குணமாகி
 இயைவா னெவன் வானிடை ஒன்றா
 மண்ண லெவன் அக்கணபதியை
 அன்பிற் சரணமடை கின்றோம். (07)

பாச வறிவில் பசுவறிவில்
 பற்றற் கரிய பரன் யாவன்
 பாச வறிவும் பசுவறிவும்
 பயிலப் பணிக்கு மவன் யாவன்
 பாச வறிவும் பசு வறிவும்
 பாற்றி மேலா மறிவான
 தேச னெவன் அக்கணபதியைத்
 திகழ்ச் சரண மடைகின்றோம். (08)

காரியசித்தி மாலை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் அருளிய
கோளறு திருப்பதிகம்

பண் - டியந்தைக்காந்தாரம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்டகண்டன்
மிக நல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேலணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டுமுடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 1

என்பொடு கொம்பொடாமை யிவைமார்பிலங்க
எருதேறி யேழையுடனே
பொன்பொதிமத்தமாலை புனல்கூடிவந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொடொன் றொடேழு பதினெட்டொடாறும்
உடனாய நாள்களவைதாம்
அன்பொடு நல்ல நல்ல அவை நல்லநல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 2

உருவளர் பவளமேனி யொளிநீறணிந்து
உமையோடும் வெள்ளைவிடைமேல்
முருகலர் கொன்றைதிங்கள் முடிமேலணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலையதூர்தி செயமாதுபூமி
திசை தெய்வமான பலவும்
அருநெறி நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 3

மதிநு தன்மங்கையோடு வடபாலிருந்து
 மறையோதுமெங்கள் பரமன்
 நதியொடு கொன்றைமாலை முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கொதியுறு காலனங்கி நமனோடுதூதர்
 கொடுநோய்களான பலவும்
 அதிகுணம் நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 4

நஞ்சணிகண்டனெந்தை மடவாள்தனோடும்
 விடையேறு நங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள்வன்னிகொன்றை முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெஞ்சிரவவுணரோடு முருமிடியுமின்னு
 மிகையான பூதமவையும்
 அஞ்சிடும் நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 5

வால்வரியதளதாடை வரிகோவணத்தர்
 மடவாள் தனோடுமுடனாய்
 நாள்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடிவந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கோளரி உழுவையோடு கொலையானைகேழல்
 கொடுநாக மோடு கரடி
 ஆளரி நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 6

செப்பிள முலைநன் மங்கை யொருபாகமாக
 விடையேறு செல்வன் அடைவார்
 ஒப்பிளமதியுமப்பும் முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையானபித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 7

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேலிருந்து
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 வாள்மதி வன்னிகொன்றை மலர்கூடிவந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரையன்ற னோடும்
 இடரானவந்து நலியா
 ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

8

பலபல வேடமாகும் பரன்நாரிபாகன்
 பகவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமக னோடெருக்கு முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 மலர்மிசையோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகாலமான பலவும்
 அலைகடல் மேருநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

9

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய வேடவிகிர்தன்
 மத்தழும் மதியும் நாகம் முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 புத்தரொ டமணைவாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறுசெம்மை திடமே
 அத்தகு நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

10

தேனமர் பொழில்கொளாலை விளைசெந்நெல் துன்னி
 வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ
 நான்முகன் ஆதியாய பிரமாபுரத்து
 மறைஞான ஞானமுனிவன்
 தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரைவந்து
 நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
 ஆனசொல்மாலையோதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

நான்காம் திருமுறை பொது

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

ஐந்திதழுத்துண்மை

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே. 1

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே 2

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே 3

இடுக்கண்பட் டிருக்கினும் இரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினாவுவோ மல்லோம்
அடுக்கிற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளின் நாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே. 4

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கலம் அருமறை ஆறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே. 5

சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமிலன் நாடொறும் நல்கு வான்நலன்
குலமில ராகினுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிலக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே. 6

வீடினார் உலகினின் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினார் அந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஓடினேன் ஓடிச் சென் றுருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே. 7

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே. 8

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர ணாதல் திண்ணமே
அந்நெறி யெசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே. 9

மாப்பிணை தழுவிய மாதோர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே. 10

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

பண் - 6௧௭சிகம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஒது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத னாமம் நமச்சி வாயவே. 1.

நம்பு வாரவர் நாவி னவிற்பினால்
வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது
செம்பொ னார்தில கம்முல குக்கெலாம்
நம்ப னாமம் நமச்சி வாயவே. 2.

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந்நினைந்
தக்கு மாலைகொ டங்கையி லெண்ணுவர்
தக்க வானவ ராத்தகு விப்பது
நக்க னாமம் நமச்சி வாயவே. 3.

இயமன் துதரு மஞ்சுவ ரின்சொலால்
நயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணினால்
நியமந் தானினை வார்க்கினி யானெற்றி
நயன னாமம் நமச்சி வாயவே. 4.

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடின்
எல்லாத் தீங்கைய நீங்குவ ரென்பரால்
நல்லார் னாமம் நமச்சி வாயவே. 5.

மந்த ரம்மன பாவங்கண் மேவிய
பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்
நந்தி னாமம் நமச்சி வாயவே. 6.

நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்
உரைசெய் வாயின ராயி னுருத்திரர்
விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்
வரத னாமம் நமச்சி வாயவே. 7.

இலங்கை மன்ன னெடுத்த அடுக்கல்மேல்
தலங்கொள் கால்விரல் சங்கர னூன்றலும்
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவ னுய்வகை
நலங்கொ ணாமம் நமச்சி வாயவே. 8.

போதன் போதன கண்ணனு மண்ணல்தன்
பாதந் தான்முடி நேடிய பண்பராய்
யாதுங் காண்பரி தாகி யலந்தவர்
ஒது நாமம் நமச்சி வாயவே. 9.

கஞ்சி மண்டையர் கையிலுண் கையர்கள்
வெஞ்சொல் மிண்டர் விரவில ரென்பரால்
விஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட அமுதுசெய்
நஞ்சுண் கண்ட னமச்சி வாயே. 10.

நந்தி நாம நமச்சிவா யாவெனும்
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யான்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம்
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களே. 11.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

சிவபுராணம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே -எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம் என்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் றாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள் மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க
சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈசன் அடி போற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி

மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடி போற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளும்மலை போற்றி
 சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அருளாளே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓயஉரைப் பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார்கழல் இறைஞ்சி
 விண்நிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறைந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழும் ஆறு ஒன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 சொல்லா நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறத்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் ஸ்பான்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம் விமலா
 பொய்யாயின எல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
 மெஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்

போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நனையானே
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்றமறை யோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தால் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்துஎங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பதுவாயிற் குடிவை
 மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசம்ஆம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதேஅளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்

சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்குஅரிய நோக்கே நுணுக்குஅரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றுஇன்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வே
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம் பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஐயா அரனேஓ என்றுஎன்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டுஇங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம்பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருப்பொற்சுண்ணம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
நாமகளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன்ஐ யாறன் அம் மானைப்பாடி
ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 1

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமின்எங் கோன்எங் கூத்தன்
தேவியுந் தானும் வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே 2

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்கடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்கு
ஏய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 3

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 4

அறுகெடுப் பார் அய னு அமரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெ டுக்கவொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 5

உலக்கைக் பலஓச்ச வார்பெரியர்
 உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
 மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே 6

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 பாடகம் மெல்லடி யார்க்கும்மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 7

வாள்தங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
 தோட்டி ரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரான்என்று சொல்லிச் சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற்கு டைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 8

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொ டாடஆட
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்ப
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 11

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
 ஐயனை ஐயாபிராணை நம்மை
 அகப்படுத்த தாட்கொண்டருமைகாட்டும்
 பொய்யார்தம் பொய்யனை மெய்யார்மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணிணைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணைமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமுது எங்கள் அப்பன்
 எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே 13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாய்இத முந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே 14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோடு
 ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செவ்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே 16

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழு சூலம்பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்யவன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே 17

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
 எழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே 18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழூந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம்பல த்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
 கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே 19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாய்இரு ளாயினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 20

வாழாப்பத்து

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்தளம் பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. (01)

வம்பனேன் தன்னை ஆண்டமா மணியே
மற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்
குணர்விறந் துலகழ டிருவும்
செம்பெரு மானே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எம்பெரு மானே என்ணையாள் வானே
என்னைநீ கூவிக்கொண் டருளே. (02)

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஊடுவ துன்னோ டுவப்பதும் உன்னை
உணர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி
வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. (03)

வல்லைவா ளரக்கர் புரமொரித் தானே
 மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
 தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 எல்லைமூ வுலகும் உருவியன் றிருவர்
 காணும்நாள் ஆதியீ றின்மை
 வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே. (04)

பண்ணினோர் மொழியாள் பங்கநீ யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
 என்றிவை நின்கணே வைத்து
 மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே. (05)

பஞ்சின்மெல் லடியாள் பங்கநீ யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
 அருளினை மருளினால் மறந்த
 வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே. (06)

பருதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 திருவுயர் கோலச் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 கருணையே நோக்கிக் கசிந்துள்ளம் உருகிக்
 கலந்துநான் வாழுமா றறியா
 மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே. (07)

பந்தணை விரலாள் பங்கநீ யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 அந்தமில் அமுதமே அரும்பெரும் பொருளே
 ஆரமு தேஅடி யேனை
 வந்து(ய்)ய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே. (08)

பாவநா சாவுன் பாதமே யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 தேவர்தந் தேவே சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
 முழங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே
 மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே. (09)

பழுதில்தொல் புகழாள் பங்கநீ யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர்
 துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
 மழவிடை யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

அபிராமி அந்தாதி

உதிக்கின்ற செங்கதிர், உச்சித்
திலகம், உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம்
போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக்
குங்குமத் தோயம்என்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி
என்தன் விழுத்துணையே.

மனிதரும், தேவரும், மாயா
முனிவரும் வந்துசென்றி
குனிதரும் சேவடக் கோமளமே!
கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும், பாம்பும்,
பகீரதியும் படைத்த
புனிதரும் நீயும்என் புந்தி
எந்நாளும் பொருந்துகவே

மணியே! மணியின் ஒளியே!
ஒளிரும் மணிபுனைந்த
அணியே! அணியும் அணிக்கு அழகே!
அணு காதவர்க்குப்
பிணியே! பிணிக்கு மருந்தே!
அமரர் பெருவிருந்தே!
பணியேன் ஒருவரை, நிற்பதம்
பாதம் பணிந்தபின்னே!

இழைக்கும் வினைவழியே அரும்
காலன் எனையநடுங்க
அழைக்கும் பொழுதுவந்து, 'அஞ்சேல்'
என்பாய்;அத்தர் சித்தம்எல்லாம்
குழைக்கும் களபக் குவிமுலை
யாமளைக் கோமளமே!
உழைக்கும்பொழுது உண்ணையே 'அண்ணையே'
என்பன், ஓடிவந்தே.

நாயகி, நான்முகி, நாராயணி,
கை நளின்பஞ்சு
சாயகி, சாம்பவி, சங்கரி,
சாமளை, சாதிநச்சு
வாயகி மாலினி, வாராகி,
சூலினி, மாதங்கிஎன்று
ஆயகியாதி உடையாள் சரணம்
அரண் நமக்கே.

தனம்தரும்; கல்வி தரும்; ஒரு
நாளும் தளர்வுஅறியா
மனம்தரும்; தெய்வ வடிவம்
தரும்; நெஞ்சில் வஞ்சம்இல்லா
இனம்தரும்; நல்லன எல்லாம்
தரும்அன்பர் என்பவர்க்கே,
கனம்தரும் பூங்குழலாள்
அபிராமி கடைக்கண்களே .

விழிக்கே அருளுண்(டு) அபிராம
வல்லிக்கு; வேதம்சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சண்(டு)
எமக்கு;அவ் வழிகிடக்கப்,
பழிக்கே சுழன்று, வெம்பாவங்களே,
செய்து, பாழ்நரகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம்
மோடு என்ன கூட்(டு)இனியே?

பதத்தே உருகி, நிற்பாதத்திலே
மனம்பற்றி, உன்றன்
இதத்தே ஒழுக, அடிமை கொண்
டாய்;இனியான் ஒருவர்
மதத்தே மதிமயங் கேன்,அவர்
போனவழியும் செல்வேன் !
முதல்தேவர் மூவரும் யாவரும்
போற்றும் முகிழ்நகையே !

நன்றே வருகினும், தீதே
 விளைகினும், நான் அறிவ(து)
 ஒன்றேயும் இல்லை; உனக்கே
 பரம்; எனக்(கு) உள்ளஎல்லாம்
 அன்றே உனதென்(று) அளித்து
 விட்டேன்; அழியாதகுணக்
 குன்றே! அருட்கடலே! இம
 வான்பெற்ற கோமளமே!

ஆத்தாளை, எங்கள் அபிராம
 வல்லியை, அண்டமெல்லாம்
 பூத்தாளை, மாதுளம் பூநிறத்
 தாளை, புவி அடங்கக்
 காத்தாளை, அங்குச பாசாங்
 குசமும் கரும்பும்அங்கை
 சேர்த்தாளை, முக்கண்ணியைத்
 தொழுவார்க்கு ஒருதீங்கில்லையே.

அபிராமியம்மைப் பதிகம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயது மோர்
 கபடுவா ராத நட்பும்
 கன்றாத வளமையுங் குன்றாத இளமையும்
 கழுபிணியிலாத உடலும்
 சலியாத மனமும் அன் பகலாத மனைவியும்
 தவறாத சந்தானமும்
 தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
 தடைகள் வாராத கொடையும்
 தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
 துன்ப மில்லாத வாழ்வு
 துய்ய நின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய
 தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
 அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே!
 ஆதி கடலூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள் வामी ! அபிராமியே!

நயினாதீவு நாகேஸ்வரியம்மை பதிகம்

(முத்துக்குமாருப் புலவர்)

சந்திரபூ ரணரத்ன தங்கோ டக்கிரிட
தண்ணின்ற தவழ வட்டத்
தனபதியை நிகர்மன்ன ரடிதொழ்ச்சதுரங்க
தானைவெள் ளங்கள் சூழ்ச்
சிந்தூரப் பகைமைபிடர் பீடிகையிருந் தெண்டி
சாமுக முமேயி றைஞ்சத்
தேவேந்திர சுகமுற் றிருப்பர்களுன்பாத
சேவைபுரி பவர்களன்றோ
மந்திர காரண ளுபரநு பாதிசிவ
மகமாயி புவன நேசி
வாலகந்தரி கௌரி நயினைமா நகர்க்கண்
வைகியருள் செய்யு மொருதாய்
நந்துறு கரன்பிரம னங்கமணி கங்கொளாடு
நஞ்சணி பிறங்கு களமே
நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
நாக ஈஸ்வரி யம்மையே.

1

சோடுற்ற நவரத்ன கும்பியும் மேலிட்ட
தொங்கலும் அகில ளாவிச்
சொருகிட்ட கொண்டையுஞ் சுட்டியும் மலர்க்கையால்
தொட்டிட்ட சிந்தூ ரழும்
தோடுற்ற கொந்தழக மரகதக் கொப்புமார்
துணைவிழியி லெழுது மையும்
துகளற்ற வெண்டரள முருகுநற் பவளவாய்த்
துவருமொளிர் நளின முகமும்
தேடுற்ற செங்கமல பொற்பதமு மழகான
திருவுருவுமறிவினாலே
தெரிசிக்க வருடந்து நீடாயுளும் பெருஞ்
செல்வ முந்தர வேண்டி
நாடுற்ற பலவளமு முறையுமெழில் நயினா
நகர்க்கண் மருவுங்கௌரியே
நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
நாக ஈஸ்வரி யம்மையே.

2

ஆரணத் துபநிடத வக்கரத் தொனியாகி
 யாகாய வட்ட மாகி
 அறுகோண மிருகோண முக்கோண நாற்கோண
 மாகிநிற மைந்து மாகி
 காரணத் துருவாகி யருவாகி யாவுமாய்க்
 காக்குமுன் பெருமை யெளிதோ
 கருணைப்பிர வாகமா மானந்த வெள்ளங்
 கசிந்தூ றுபே ராழியே
 ஏரணைத் திடுமருத வேலிகுழ் நயினா
 வெணும்பதி சிறந்து மேவும்
 யாமள செளந்தரீ கோமள சொரூபியே
 ராசபர மேக வரியே
 நாரணற்கொரு சகோதரியென்ன வந்தருளும்
 நாகபூஷணீ நாரணீஇ
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாக ஈஸ்வரி யம்மையே.

3

சக்திபை ரவிகௌரி அக்கணிய முக்கணீ
 சடாதரி சடாட்ச ரத்தி
 சங்கரி சுமங்கலி மதங்கியரு ளம்பிகை
 சவுந்தரி சண்ட சண்டி
 உத்தமி பராபரை மனோன்மணி சிவானந்தி
 யுமையிமைய முதவு மங்கை
 உலகுதவு மன்னையா மளைபொன்னினம்பலவ
 ருடனிட மகிழ்ந்து மேவும்
 நித்தியகல் யாணிசாம் பவிபுவன கௌமாரி
 நிமலமக மாயி யென்றே
 நெஞ்சில்நித முந்நினைவு தந்துனை வணங்கவரு
 நின்னடியவர்க் கருளுவாய்
 நத்துலவு சுத்தமணி யெய்துநயி னாநகரில்
 நாளுமுறை யாழின் மொழியே
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாகஈஸ்வரி யம்மையே.

4

ஆகமது கூனித் தளர்ந்துரோ மம்வெளுத்
 தைம்புல னொடுங்கி மேலாம்
 அறிவழிந் தைமே லெழுந்ததீ தத்தினுயி
 ரணுகுமக் காலை தனிலே
 வேகவெங்கட மைபிடர் நெளியவரு ளுமென்ற்கு
 விடுகயிறு முடுகி யடுமுன்
 வினையேனை யஞ்சலென் றுனதுநா யகருடன்
 வெள்ளை விடைமீ தேறியே
 பாகமுற வந்துநின் றடிமைகொண் டெனையும் நீ
 பாதுகாத் தருள வேண்டும்
 பைங்குலைத் தெங்கிளஞ் சோலைசெறி நயினைநகர்
 பண்பு கொண்டுறை செல்வியே
 நாகமடர் தாருவென மேவிமுனி வோர்களுறை
 நாடிவரு கோப விடமார்
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாக ஈஸ்வரி யம்மையே. 5

மாற்றிற் சிறந்தபொற் குவையென்ன வளர்சாலி
 வயலிற் கிடந்த நத்தம்
 மடையிற் றவழ்ந்தேறி மனையிற் புகுந்துழுவர்
 மனைமுன்றி லீனு முத்தை
 ஆற்றிற் சிறந்திடத் தண்டுலங் களையுநீர்
 அள்ளிப் புறத்தின் மேவி
 அருகுற்ற சோலையினு மிகுதுற்ற வாவியினு
 மரவிந்த வோடைக னினும்
 காற்றிற் சிறந்துலவு கால்கொண் டுலாவக்
 கயற்கண்ணி வந்து மோதக்
 கமுகினிற் றெங்கினிற் கதலியில் வருக்கையிற்
 கனியு மடலுஞ் சிதறியே
 நாற்றிற்கு மேகமழு மதுமாரி சொரியுநயி
 னாநகரி னண்ணு முமையே
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாக ஈஸ்வரி யம்மையே. 6

வன்கய மருப்பென நிமிர்ந்தடி பருத்திறுகி
 மணிவா ரறுத்து விம்மி
 வட்டமிட் டெழுதும்ப முலைமுகங் காட்டியிரு
 மகர விழிவலை வீசியே
 மின்கய மதன்சாலுள் விட்டடைத் துளபெரு
 வெறுக்கையைப் பற்றி யேற்கும்
 வேசியர் தனக்கடிமை செய்விக்கு மென்னைமுன்
 வினைநூறியருளு தவுவாய்
 பொங்கிடு நெடுந்திரைப் புணரிநாற் றிசையும்
 பொருந்தநடு மேவி யுலகிற்
 புகழ்பெருகு நயினைமா நகரினி லிருந்துமிகு
 புதுமைதரு புனித தாயே
 நன்கிய விளம்பிறையோ டொன்றைவேண் டிச்சடிவ
 நண்பு கொண்டிடு நஞ்சுமார்
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாக ஈஸ்வரி யம்மையே.

7

சம்புசிவ சங்கர திகம்பர நடம்புரி
 சமர்த்தாதி யாதி யாய
 தற்பர மதிச்சடிவ முக்குண சதுர்ப்புய
 சதாசிவ சிவாசி வாய
 எம்பரம வென்றுபதி னெண்கணமு மிம்பரு
 மிறைஞ்சிவரு கணவ ருடனே
 இங்கித முடன்கயிலை தங்கியுறை யம்பிகையி
 னின்புக ழியும்ப வெளிதோ
 அம்புயமடந்தைய ரரம்பையர் வயந்தமுவு
 மரியநவ சக்தி களொலா
 மன்பினொடு தொண்டுசெயு முந்தனர விந்தபத
 மந்தநிழல் தந்த ருளுவாய்
 நம்பிவரு தொண்டர்பெற மங்கல மிகுந்தநயி
 னாநகரி னண்ணு முமையே
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாக ஈஸ்வரி யம்மையே.

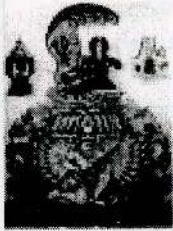
8

கந்தான சொசியச் சினக்கும் கடாதடக்
 கைமலை முகத்த வுணனைக்
 கால்கொண் டுதைத்துவன் றோலுரித் துப்போர்த்த
 காத லனைமன் றாடியே
 முந்தாத ரத்தினொடு மிருநாழி நெற்பெற்று
 முடிவிலா துயிர்க ளாய்
 முப்பத் திரண்டறந் தன்னையுத வியவன்னை
 மூவுலகு நீயா கையால்
 சிந்தா குலங்கொண்டு திரியநான் முறையோ
 தினந்தி னம்சொல வேண்டுமோ
 திருவுள மிரங்கியே சற்றுன் கடைக்கண்
 திருப்பி னால்வெகு பாரமோ
 நந்தாத வரமுதவு நங்கையே நயினா
 நகர்க்கண் மருவும் கௌரியே
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாக ஈஸ்வரி யம்மையே.

9

சீர்தங்கு தண்கனை யெனச்சேர் மனத்திற்
 றிளைத்துக் குழைத் தரும்பும்
 செஞ்சரண கஞ்சமலர் தஞ்சமெனு மென்புன்
 சிரக்கஞ்ச மீதில் வைத்தே
 எர்தங்கு நல்லருட் பேறுதவி நெஞ்சத்
 திடுக்கண் தவிர்த்து அஞ்சேல்
 என்றுமுன் நின்றெமக் கீடேற்ற முதவுவார்
 யாருன்னை யின்றி யம்மா
 பேர்தங்கு மகிலாண்ட டுக்குமதி லூறுபொருட்
 பிரிவுஞ் சராசர மெனும்
 பேருயிர்க ளுந்தந்து பாதுகாத் தருளுமுன்
 பெருமையாம் பாட வெளிதோ
 நார்தங்கு சற்குணத் தொண்டருய வென்றுநயி
 னாநகரி னண்ணு முமையே
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாக ஈஸ்வரி யம்மையே.

10

நயினை
ஸ்ரீ நாகபூசணியம்மை
திருவஞ்சல்
(ஸ்ரீலக்ஷ்மி ம. அமரசிங்கபுலவர்)

காப்பு

சீர்பூத்த தென்னிலங்கை தன்னில் மேவும்
திரைபூத்த கடநயினை நகரில் வாழும்
ஏர்பூத்த நாகேசு வரியைப் போற்றி
இசைபூத்த செந்தமிழால் ஊஞ்சல் பாட
ஆர்பூத்த சடைமொளலி யரனா ரீன்ற
அருள்பூத்த லறிவிச்சை தொழிலென் றோதும்
கார்பூத்த மும்மைமத களிற்றின் பாதம்
காரம்பூத்த மலர்கொண்டே கருதி வாழ்வாம். 1

பலனோங்கு செம்பவளங் கால்க ளாக
பகர்வைர ரத்தினமே விட்ட மாக
குலனோங்கு வெண்டரளங் கயிற தாக
கூறரிய மாணிக்கம் பலகை யாக
வலனோங்கு மூஞ்சன்மிசை யினிது வைகி
மலர்மகளுங் கலைமகளுங் வடந்தொட் டாட்ட
நலனோங்கு திருநயினை நகரில் வாழும்
நாகபர மேஸ்வரியே யாடலுஞ்சல். 2

உவகையொடு மலரயன் மால் கரங்கள் கூப்ப
ஓசைமணி வாயிலட்ட பாலர் காப்ப
தவமறையோர் தூபமொடு தீபங் காட்ட
தாழ்ந்துகண நாதர்புகழ் மாலை சூட்ட
அவரிடப துவசமகள் வாணந் தூர்ப்ப
அனந்தன்முதலுர கர்செய செயவென் றார்ப்ப
நவையறுசீர் நயினைநகர் தன்னில் வாழும்
நாகபர மேஸ்வரியே யாடலுஞ்சல். 3

கொம்பினொடு துடிமுரசு முழுவமோங்க
 குடைகளுட னாலவட்டம் குழுமி யோங்க
 தும்புருநா ரதர்வேத கீதம் பாட
 தொண்டரக மகிழ்ந்துசுக வாழ்வு கூட
 வம்பவிழு மலர்மாரி யமரர் பெய்ய
 வரமுனிவ ரடிபரவி யாசி செய்ய
 நம்புமடி யவர்க்கருளி நயினை வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாட ளருஞ்சல்.

4

அன்னநடை யயிராணி கவிகை தாங்க
 அயிலைநிகர் விழியரம்பை ஆசி யேந்த
 வன்னமுலை யுருவ சிவெண் கவரி வீச
 மணிகொள்கிரு தாசிகமண் டலங்கைக் கொள்ள
 மின்னிடையே னகைவெளிவை பாகு நல்க
 வியந்திலோத் தமை விகித நடனஞ் செய்ய
 நன்னயஞ்சேர் நயினை நகர் தன்னில் வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாட ளருஞ்சல்.

5

மதிமுகமா லினிபனிநீர் வாசந் தூவ
 மயிலைநிகர் சுகேசமல ரடிக ணீவ
 விதிமுறைமங் கலைமுதலோ ராலஞ் சுற்ற
 வேதியர்தம் மகளிர்க்ப வசனஞ் சாற்ற
 அதிவினைய மொடுகமனை யாடி காட்ட
 அன்பினநிந் திதைசுகந்த வருக்க நீட்ட
 நதியுலவு நயினைநகர் தன்னில் வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாட ளருஞ்சல்.

6

கோலமுறு வைரமணிச் சுட்டி யாட
 குலவுமெழின் மாணிக்கத் தோடு மாட
 வாலியமுத் தாரமொடு மதாணி யாட
 வயங்குவளை தொடியுடனங் கதமுமாட
 சாலவொளிர் பாடகமுஞ் சிலம்புமாட
 தண்டையொடு பாதசரந் தயங்கி யாட
 ஞாலமுக மெனவிளங்கு நயினை வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாட ளருஞ்சல்.

7

முந்துதவ மாதர்துதி கூறி யாட

முகமனொடு புன்ன்மாதர் முன்னின் றாட

வந்தனையோ டுரகமட மாதராட

வரையிலுறை மாதரடி வணங்கி யாட

கந்தருவ மாதரிசை பாடி யாட

கருதரிய புவிமாதர் களிகொண் டாட
நந்துதவழ் கழனிசெறி நயிணை வாழும்

நாகபர மேஸ்வரியே யாட ரூஞ்சல்.

8

ஆரணியே யம்பிகையே யாட ரூஞ்சல்

அந்தரியே சௌந்தரியே யாட ரூஞ்சல்

பூரணியே புங்கவியே யாட ரூஞ்சல்

புராதனியே புராந்தகியே யாட ரூஞ்சல்

காரணியே காருணியே யாட ரூஞ்சல்

கன்னிகையே கண்மணியே யாட ரூஞ்சல்

நாரணியே நாயகியே யாட ரூஞ்சல்

நாகபர மேஸ்வரியே யாட ரூஞ்சல்.

நாரணியே கண்ணியே 34

பனிவரையில் வருமுமையே பரையே போற்றி

பகருமற மெண்ணான்கும் வளர்த்தாய் போற்றி

தனிமுதலாம் பரமனிடத் தவளே போற்றி

தணப்பில் பல சக்திவடி வானாய் போற்றி

இனிமைமிகு மாரமுதே கனியே போற்றி

எவ்வயிர்க்குந் தாயாகி இருந்தாய் போற்றி

தனிகுலவு நயிணைநகர் தன்னில் வாழும்

நாகபர மேஸ்வரியே யாட ரூஞ்சல்.

நாகபர மேஸ்வரியே 10

ஆவாழி யந்தணரோ டரசர் வாழி

அரியதவ மகநிகமா கமழும் வாழி

தாவில்குல மங்கையர்கள் கற்பும் வாழி

சைவசமய மும்மறமும் தழைத்து வாழி

பாவார்வெண் ணீறுபஞ்சாட்சரமும் வாழி

பாடியலுஞ் சற்றமிடும் பாரில் வாழி

நாவலர்கள் புகழ்நயிணை நகரும் வாழி

நாகபர மேஸ்வரியும் வாழி வாழி.

11

இக்காலத்தில் பாடப்படும் பாடல்

சீர்வாழி சிவசமயம் வாழி

தேவாதி தேவுமெல்லாத் தேவும் வாழி

பார்வாழி மதிதொறுமும் மாரி வாழி

பசுக்குலம் வேதியர் தருமம் பலவும் வாழி

நீர்வாழி நயினை நகருறைவோர் வாழி

நீடாயுள்ளன சொர்ணம் நிறைந்து வாழி

ஏர் வாழி இராமச்சந்திர மகிபன் வாழி

இனம்வாழி இவ்வூஞ்சல் வாழி மாதோ.

12

ஸ்ரீமத் முத்துக்குமார சுவாமிகள் பாடிய

நயினை நாகேஸ்வரி தோத்திரமாலை

காப்பு

ஐம்புலனோட டாணவத்தை அறமிதித்து

அன்பர்தனக் கின்பந் தந்து

உம்பருல கரசியற்கும் திருமாற்கும்

வரமருளே ரம்பா வென்று

வம்பலையக் கயமுகனார் சிரமரிந்து

அமரர்குல வாழ்வாய் வந்த

அம்பலவா ணானந்த விநாயகன்தான்

பரவிவினை யகற்றி வாழ்வாம்.

நூல்

கற்பகக் கன்றைக் கடம்பனைத்

தந்த கனகவரை

அற்புத மோன அருளாழி

ஞான அமிர்த வல்லி

தற்பரை வாமம் தழைத்தே

சரம சராதி தரு

நற்பதி யேளனைப் பெற்ற

சதானந்த நாகம்மையே.

1

பெற்றதாய் பார்க்கப் பிள்ளையான் வருந்திப்
 பிறப்பெனும் சாகரத்தாழ
 நற்றவ மில்லா என்னை நீ விட்டால்
 நியாயமோ நல்லுரையாகச்
 செற்றவக் கரையி லேறியான் உய்யத்
 துணைஉனை யன்றியா ருளர் சொல்
 கற்றவர்க் சினியாய் நயினையம் பதிவாழ்
 கண்மணி நாகபூசணியே.

2

அம்பிகை அமலை அரியவர்கள் கெட்டா
 ஆரணி பூரணி கௌரி
 நம்பினோர்க் கின்பம் தருமனோன் மணியே
 நற்றவரோ டுறவாக
 வெம்பி வாடததுன் சேயெனைச் சேர்ந்து
 விடுவதுன் கடன்வினை நீக்கித்
 தம்பிரான் மோன சற்குரு போகம்
 தந்தருள் நாகபூசணியே.

3

தந்தருள் ஞான சாதனம் சத்தியம்
 தவறிலா நெறிபொறை அறிவு
 பந்தமால் எய்யாப்பக்தி பேரன்பு
 பகலிரவுன் அரவிந்த
 அந்தமே யில்லா அடியினை மாறா
 தருள்புணர்ந் தோங்கு நற்றியான
 சிந்தையாய் மோன தேசிகன் திருத்தாள்
 சேர்த்தருள் நாகபூசணியே.

4

சேர்த்தருள் அன்னே தீவினை கழியச்
 ஜெனனமு மரணமு மொழியக்
 காத்தருள் என்னை நின்கையில் தந்தேன்
 கருணையே ஒளிவிழி பரப்பிப்
 பார்த்தருள் ஈன்ற பகவதி ஆயி
 பங்கயத் தாள்முடி சூடி
 நீந்தருள் பாவ நிலைகெட மோன
 நிலையருள் நாகபூசணியே.

5

பாவமே விளையும் பாழ்வினை ஏதும்
 பற்றிடா திருக்க நின்பாலே
 தாகமே மறவா தோர்நிலை பக்தி
 தண்ணளி வள மருள் ஞான
 யோகமே உதவி உலகெலா மீன்ற
 உத்தம ருக்குற வாகிப்
 பாகமே நீங்காப் பரபரா னந்த
 பதமருள் நாகபூசணியே.

6

கற்றவர்க் கினியாய் நயினையம் பதிவாழ்
 காரணி நாரணன் தங்காய்
 மற்றவ ரறியா மரகத வரையின்
 வாமமே வளர்பசங் கொடியே
 நற்றவ நிலையின் சேயெனை இருத்தி
 நாதநா தாந்தமும் காட்டி
 முற்றுமாய் நிறைந்த பூரணா னந்த
 முத்திதா நாகபூஷணியே.

7

முத்தியாங் கரையைப் பற்றியே யுய்யும்
 முன்னதாய் முரணலை மோதி
 வற்றிடா மாய வாரிதி வித்தி
 மயங்கி யா னாழ்ந்திடா வாறு
 சத்தியாய்ச் சிவமாய்த் தனிப்பரந் தாளே
 தானுமாய் நின்ற தற்பரையே
 சித்ததெலாம் வல்லாய் சேயெனைக் காத்தாள்
 திருமணி நாகபூஷணியே.

8

காத்தெனையாளும் கனகமா வரையே
 கமலையும் காயையும் மருங்கே
 நீந்தவர் அமரர் கருடகெந் திருவத்
 நின்பணி புரிபவர் அன்னே
 வேர்த்தவ ராய் நின் றுயிர்த்திர ளாட்டு
 வினையெல்லாம் பற்றி நீறாகப்
 பார்த்தருள் விழியைப் பரப்புதி யீன்ற
 பார்ப்பதி நாகபூசணியே.

9

பார்ப்பதி யேக பதியரசன் பங்கி
 பங்கயச் சிருட்டிபல் லுயிர்க்கும்
 கார்ப்பதி பதியாய்க் கதிதரு கங்கா
 நங்கையே கருணைமா கடலே
 சீர்ப்பதி யாகித் தெளிவுற ஈன்ற
 சேயெனை உணர்த்தி ஈது என்றே
 பார்த்துள ராதாண்ட ருள்புரி ஞான
 அம்பிகை நாகபூசணியே.

10

நயினா வரகவி நாகமணிப்புலவர் பாடிய நயினை மான்மியம்

சரஸ்வதி துதி

மருப்பாளை மலர்க்கமலத் துறைவாளை
 வழிபடுவார் மாசு தீர்க்கும்
 விருப்பாளை யுடையணிமெய் வெளுப்பாளைக்
 கொடுத்தபொருள் விட்டு நீங்கத்
 திருப்பாளை யெவர்கணுந்தித் திப்பாளை
 நான்முகத்தோன் செய்ய நாம்
 திருப்பாளை யெனைக்கரை சேர்த்திடுவாளை
 யென்னாஞ் மேத்து கிற்பாம்.

தோத்திரம்

உள்ளத் துணர்வார்க் குணர்வாகி
 யுறைவாய் நின்சீ றடிபோற்றி
 விள்ளற் கரிதாம் சக்திகளாய்
 விரிந்தாய் நின்சீ றடிபோற்றி
 அள்ளற் பிறவிக் கடல்கபட்பார்க்
 கருள்வாய் நின்சீ றடிபோற்றி
 எள்ளிற் றயில மெனவுலகோ
 டிருநடதாய் நின்சீ றடிபோற்றி.

தாயே யானா யுன் சரணந்
 தமரெ யானா யுன் சரணஞ்
 சேயே யானா யுன்சரணந்
 திருவே யானா யுன்சரணங்
 காயே யானா யுன்சரணங்
 கனியே யானாயுன் சரணந்
 நாயேற் கன்று கலைமகள்போ
 னயந்தோ டளித்தா யுன்சரணம்.

அன்னை

பெற்றதா லன்னை பெறுமுயி ரனைத்தும்
 பேணலா லன்னை பெற்றிடுவோர்
 உற்றதலா லன்னை விரும்பியவனைத்து
 முதவலா லன்னை யெக்கலையுஞ்
 சொற்றதா லன்னை யுலகொடு வானுந்
 தொழுத லான்னை யென்றென்றும்
 பற்றதாங் கருணை பொழிதலா லன்னை
 பராபரை நாக பூஷணியால்.

கூறுவது அறம்

செல்வமு நில்லா தாளுந்
 தேயமு நில்லா வீண்டும்
 பல்வள நில்லார் மைந்தர்
 பாரியர் நில்லார் கற்க
 வில்வல நில்லா தாக்கை
 வீழ்மர மென்னக் காற்றுக்
 கொல்வது செயங்கா னின்றூ
 கூடுவ தறமே யன்றோ.

நாகபூசணியம்மை தோத்திரம்

(நயினை க. இராமச்சந்திரா)

எனக்கென்றோர் தனிவரம் யான் கேட்கவில்லை
என்இனத்தார் வாழ்வொன்றே கருதவில்லை
உனக்கெல்லா உயிர்களுமே சொந்த மென்றே
உண்மையையான் ஒருபோதும் மறந்ததில்லை
சினங்கொண்டு தீங்கிழைக்கும் தீயர் தாமும்
சீலமுற வேண்டுமென்றே வேண்டுகின்றேன்
தனக்கொருவ ரொப்பில்லாத் தாயே! இந்தத்
தரணியில் சாந்தியையே தருவாய் நீயே!

முந்நாளில் முருகனுக்குச் சக்தி யீந்தாய்
முனிவர்க்குந் தேவர்கட்கும் முதன்மை யீந்தாய்
பிந்நாளில் சங்கரார்க்கும் பெருமை யீந்தாய்
பேரின்பக் காதல் வளம் பெருக வைத்தாய்
இந்நாளில் இராமகிருஷ்ணர் ரமணர்போன்ற
இணையற்ற ஞானியரை உலகுக் கீந்தாய்
இந்நாட்டைச் சொந்த மென்றும் இருஇனத்தார்
இணங்கி வாழ்ந்திடச் செய்தல் அரிதோ அன்றாய்?

அருளுவாய் அனைத்துயிர்க்கும் அன்னையாகி
ஐந்தொழில்கள் புரிஆதி சக்தியேநின்
கருணையின்றி கணக்கில்லாக் கஷ்டமுற்றுக்
கதறிநிற்கும் உயிர்களுளத் தின்று சூழ்ந்த
இருளகல வழியேதும் இல்லையென்ற
ஈடேற்ற உறுதியுடன் இந்த ஏழை
உருகி நின்றுன் சந்தியில் கேட்டயாவும்
உவந்தளிப்பதுன் கடனாம் ஒப்பில்தாயே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே. (01)

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே. (02)

தன்னடி நிழற்கீழ் என்னையுந் தகைத்த
சசிகுலா மவுலியைத் தானே
என்னிடைக் கமலம் மூன்றினுள் தோன்றி
எழுஞ்செழுஞ் சுடரினை அருள்சேர்
மின்னெடுங் கடலுள் வெள்ளத்தை வீழி
மிழலையுள் விளங்குவெண் பளிங்கின்
பொன்னடிக் கடிமை புக்கினிப் போக
விடுவனோ பூண்டுகொண் டேனே. (03)

தாயினே ரிரங்குந் தலைவரே என்றும்
 தமிழனேன் துணைவனே என்றும்
 நாயினே னிருந்து புலம்பினா விரங்கி
 நலம்புரி பரமர்தங் கோயில்
 வாயினே ரரும்பு மணிமுருக் கலர
 வளரிளஞ் சோலைமாந் தளிர்செந்
 தீயினே ரரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
 திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. (04)

அம்பரா அனலா அனிலமே புவிநீ
 அம்புவே இந்துவே இரவி
 உம்பரால் ஒன்றும் அறிவொணா அணுவாய்
 ஒழிவற நிறைந்தஒண் சுடரே
 மொய்ம்பராய் நலஞ்சொல் மூதறி வாளர்
 முகத்தலை யகத்தமர்ந் தெனக்கே
 எம்பிரா னாகி ஆண்டநீ மீண்டே
 எந்தையும் தாயுமா யினையே. (05)

அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன் தேட
 அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
 என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
 எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்
 முன்னம்மால் அறியா ஒருவனாம் இருவா
 முக்கணா நாற்பெருந் தடந்தோட்
 கன்னலே தேனே அமுதமே கங்கை
 கொண்டசோ னேச்சரத் தானே. (06)

செங்கணா போற்றி திசைமுகா போற்றி
 சிவபுர நகருள்வீற் றிருந்த
 அங்கணா போற்றி அமரனே போற்றி
 அமரர்கள் தலைவனே போற்றி
 தங்கணான் மறைநூல் சகலமுங் கற்றோர்
 சாட்டியக் குடியிருத் தருளும்
 எங்கணாயகனே போற்றி ஏழிருக்கை
 யிறைவனே போற்றியே போற்றி. (07)

சித்தனே அருளாய் செங்கணா அருளாய்
 சிவபுர நகருள்வீற் றிருந்த
 அத்தனே அருளாய் அமரனே அருளாய்
 அமரர்கள் அதிபனே அருளாய்
 தத்துநீர்ப் படுகர்த் தண்டலைச் சூழல்
 சாட்டியக் குடியுள்ஏ ழிருக்கை
 முத்தனே அருளாய் முதல்வனே அருளாய்
 முன்னவா துயர்கெடுத் தெனக்கே. (08)

பத்தியாய் உணர்வோர் அருளைவாய் மடுத்துப்
 பருகுதோ றமுதமொத் தவர்க்கே
 தித்தியா திருக்கும் தேவர்காள் இவர்தம்
 திருவுரு இருந்தவா பாரீர்
 சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த
 தனிமுழு முதலுமாய் அதற்கோர்
 வித்துமாய் ஆரூர் ஆதியாய் வீதி
 விடங்கராய் நடங்குலா வினரே. (09)

எங்களை ஆளுடை ஈசனேயோ
 இளமுலை முகம்நெக முயங்கி நிற்பொற்
 பங்கயம் புரைமுக நோக்கி நோக்கிப்
 பணிமதி நிலவதென் மேற்படரச்
 செங்கயல் புனரகண்ணி மார்கள் முன்னே
 திருச்சிற்றம் பலமுட னேபுகுந்து
 அங்குன பணிபல செய்து நாளும்
 அருள்பெறின் அகலிடத் திருக்கலாமே. (10)

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாளுமை கோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறி தந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (01)

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்தும் குடி குடி
ஈசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள் அளவில்லதோர்
ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டும் இன்றுமென்றும் உள்ள பொருள்
என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (02)

நிட்டையி லாவுடல் நீத்தென்னை
ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்
சீராட்டுந் திறங்களுமே சிந்தித்(து)
அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம்நெக
ஊறும் அமிர்தினுக்(கு) ஆலநிழற்
பட்டனுக்(கு) என்னைத்தன் பாற்படுத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (03)

சொல்லாண்ட சுருதிருபொருள்
 சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
 சில்லாண் டிற்சிதையுஞ்சில
 தேவர் சிறுநெறி சேராமே
 வில்லாண் டகன கத்திரன்
 மேரு விடங்கள் விடைப்பாகன்
 பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்
 தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (04)

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன்
 செங்கண்மால் எங்குந்திசை திசையன
 கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக்
 குழாங்குழா மாய்நின்று கூத்தாடும்
 ஆவிக்(கு) அமுதைஎன் ஆர்வத்
 தனத்தினை அப்பனை ஒப்பமரர்
 பாவிக்கும் பாவகத்(து) அப்புறத்
 தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (05)

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
 நாயகன் சேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவுபெற் றேன்பெற்ற
 தார்பெறு வார் உலகில்
 ஊரும் உலகும் கழற உள்ளி
 உமைமண வாளனுக்காட்
 பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (06)

சேலுங் கயலுந் திளைக்குங்
 கண்ணார் இளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமல்
 போலும் பொடியணி மார்பிலங்
 குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
 மாலும் அயனும் அறியா
 நெறிதந்து வந்தென் மனத்தகத்தே
 பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின்
 றானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (07)

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
 பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
 பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயிலவல்
 லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (08)

தாதையைத் தாளற வீசிய
 சண்டிக்கவ் அண்டத்தொடு முடனே
 பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற்
 கோயிலும் போனகமும் அருளிச்
 சோதி மணிமுடித் தாமமும்
 நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும்
 பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத்
 தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (09)

குழலொழி யாழொலி கூத்தொலி
 ஏத்தொலி எங்குங் குழாம் பெருகி
 விழுவொலி விண்ணளவும் சென்று
 விம்மி மிகு திரு வாருளின்
 மழவிடை யாற்கு வழி வழி
 யாளாய் மணஞ் செய் குடி பிறந்த
 பழ அடியாரொடுங் கூடி
 எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (10)

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
 அணியுடை ஆதிரைநாள்
 நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி
 இரவியும் இந்திரனும்
 தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
 திசையனைத்தும் நிறைந்து
 பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (11)

திருப்புராணம்

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

(01)

ஐந்துபே ரறிவுங் கண்களே கொள்ள
வளப்பருங் கரணங்க ணான்குஞ்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றுந்
திருந்துசாத் துவிகமே யாக
இந்துவாழ் சடையா னாடுமா னந்த
வெல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துட் டிளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

(02)

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியா யுன்றன்
றிருநடங் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே யெனக்கு
வாலிதா மின்பமா மென்று
கண்ணிலா னந்த வருவிநீர் சொரியக்
கைமல ருச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினா னீடி யறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

(03)

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவாமாகி
அற்புதக் கோலம் நீடி அருமறை சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோமமாகும் திருச் சிற்றம் பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடஞ் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி. (04)

முன்புதிருக் காளத்தி முதல்வனார் அருள்நோக்கால்
இன்புறவே தகத்திரும்பு பொன்னானாற் போல்யாக்கைத்
தன்பரிசும் வினையிரண்டு சாரமல மூன்றுமற
அன்புபிழம் பாய்த்திரிவார் அவர்கருத்தின் அளவினரோ (05)

தூயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையுந் நைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச்செஞ்சொல்
மேயசெவ் வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே. (06)

அண்ணலே யெனையாண்டு கொண்டருளிய அமுதே
விண்ணிலே மறைந்தருள்புரி வேத நாயகனே
கண்ணினால் திருக்கயிலையில் இருந்த நின்கோலம்
நண்ணிநான் தொழநயந் தருள்புரி எனப்பணிந்தார் (07)

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உண்னையென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டுநான் மகிழ்ந்தபாடி
அறவா நீ ஆடும் போதுன் அடியின்கீழ் இருக்கஎன்றார். (08)

மண்ணுலகில் வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்தடையின்
கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைக்கொள்ளும் எனக்காட்ட
எண்ணமிலா வல்லரக்கன் எடுத்துமுறிந் திசைபாட
அண்ணலவர்க் கருள்புரிந்த ஆக்கப்பா டருள்செய்தார். (09)

மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிசூடும்
அண்ணலார் அடியார்தமை அமுது செய்வித்தல்
கண்ணினால் அவர்நல் விழாப்பொலிவு கண்டார் தல்
உண்மையாமெனில் உலகர்முன் வருகென உரைப்பார். (10)

காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்குங் காரணமாய்
நீணாக மணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாம் சிவலிங்கம்
நாணாது நெடியமால் நான்முகனுங் காணநடுச்
சேனாருந் தழற்பிழும்பாய்த் தோன்றியது தெளிந்தாராய். (11)

நின்றாலு மிருந்தாலுங் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலுந் துயின்றாலும் விழித்தாலு மிமைத்தாலும்
மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாமை
குன்றாத உணர்வுடையார் தொண்டராங் குணமிக்கார். (12)

திருப்புகழ்

<p>உம்பர் தருத் தேனுமணிக் ஒண்கடலிற் றேனமுதத் இன்பரசத் தேபருகிப் என்றனுயிர்க் காதரவு தம்பிதனக் காகவனத் தந்தைவலத் தாலருள்கைக் அன்பர்தமக் கானநிலைப் ஐந்துகரத் தானைமுகப்</p>	<p>கசிவாகி துணர்வூறி பலகாலும் தருவாயே தணைவோனே கனியோனே பொருளோனே பெருமாளே. (01)</p>
---	--

<p>சந்ததம் பந்தத் சஞ்சலந் துஞ்சித் கந்தனென் றென்னுற் கண்டுகொண் டன்புற் தந்தியின் கொம்பைப் சங்கரன் பங்கிற் செந்திலங் கண்டிக் தென்பரங் குன்றிற்</p>	<p>தொடராலே திரியாதே றுனைநாளும் றிடுவேனோ புணர்வோனே சிவைபாலா கதிர்வேலா பெருமாளே. (02)</p>
--	--

<p>இயலிசையி லுசிதவஞ்சிக் இரவுபகல் மனதுசிந்தித் உயர்கருணை புரியு மின்பக் உனையெனது ளறியுமன்பைத் மயில் தகர்க லிடையரந்தத் வனசகுற மகளைவந்தித் கயிலை மலை யனைய செந்திற் கரிமுகவ னிளைய கந்தப்</p>	<p>கயர்வாகி துழலாதே கடல்மூழ்கி தருவாயே தினைகாவல் தணைவோனே பெருவாழ்வே பெருமாளே. (03)</p>
--	---

அபகார நிந்தைபட்
 அறியாத வஞ்சரைக்
 உபதேச மந்திரப்
 உனைநானி னைந்தருட்
 இபமாமு கன்தனக்
 இமவான்ம டந்தையுத்
 ஜெபமாலை தந்தசற்
 திருவாவி னன்குடிப்

டுழலாதே
 குறியாதே
 பெருளாலே
 பெறுவேனோ
 கிளையோனே
 தமிழாலா
 குருநாதா
 பெருமானே. (04)

காமியத் தழுந்தி
 காலர்கைப் படிந்து
 ஒமெழுத்தி லன்பு
 ஒவியத்தி லந்த
 தூமமெய்க் கணிந்த
 சூரனைக் கடிந்த
 ஏமவெற் புயர்ந்த
 ஏரகத் தமர்ந்த

யினையாதே
 மடியாதே
 மிகவூறி
 மருள்வாயே
 சுகலீலா
 கதிர்வேலா
 மயில்வீரா
 பெருமானே. (05)

பக்தியால் யானுனைப்
 பற்றியே மாதிருப்
 முத்தனா மாறெனைப்
 முத்தியே சேர்வதற்
 உத்தமா தானசற்
 ஒப்பிலா மாமணிக்
 வித்தகா ஞானசத்
 வெற்றிவே லாயுதப்

பலகாலும்
 புகழ்பாடி
 பெருவாழ்வின்
 கருள்வாயே
 குணநேயா
 கிரிவாசா
 தினிபாதா
 பெருமானே. (06)

காரணம தாக வந்து
 காலனணு காதிசைந்து
 நாரணனு வேதன்முன்பு
 ஞானநட மேபுரிந்து
 ஆரமுதமான தந்தி
 ஆறுமுக மாறிரண்டு
 சூரர்கிளை மாளவென்ற
 சோலைமலை மேவிநின்ற

புவிமீதே
 கதிகாண
 தெரியாத
 வருவாயே
 மணவாளா
 விழியோனே
 கதிர்வேலா
 பெருமானே. (07)

எதிரிலாத பத்தி	தனைமேவி
இனிய தாணினைப்பை	யிருபோதும்
இதய வாரிதிக்கு	ளுறவாகி
எனது ளேசிறக்க	அருள்வாயே
கதிரகாம வெற்பி	லுறைவோனே
கனகமேரு வொத்த	புயவீரா
மதுரவாணி யுற்ற	கழலோனே
வழுதி கூனிமிர்த்த	பெருமானே. (08)

ஈன மிகுத் துளபிறவி	யணுகாதே
யானுமுனக் கடிமையென	வகையாக
ஞான வருட் டனையருளி	வினைதீர்
நாண மகளறிய கருணை	புரிவாயே
தான தவத் தமிழுணைவ	பெறுவோனே
சாரதியுத் தமிழுணைவ	முருகோனே
ஆன திருப் பதிகமரு	ளிளையோனே
ஆறு திருப் பதியில்வளர்	பெருமானே. (09)

இருவினையின் மதிம யங்கித்	திரியாதே
எழுநரகி லுழலு நெஞ்சுற்	றலையாதே
பரமகுரு அருள்நி னைந்திட்	டுணர்வாலே
பரவுதரி சனையை யென்றெனக்	கருள்வாயே
தெரிதமிழை யதவு சங்கப்	புலவோனே
சிவனருளு முருக செம்பொற்	கழலோனே
கருணைநெறி புரியுமன்பர்க்	கெளியோனே
கனகசபை மருவு கந்தப்	பெருமானே. (10)

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

பட்டினத்தார் பாடல்

ஒருமட மாது ஒருவனு மாகி
யின்பசு கந்தரு மன்பு பொருந்தி
யுணர்வு கலங்கி யொழுதி யவிந்து
ஆறுசு ரோணித மீதுக லந்து
பனியிலொர் பாதி சிறுதுளி மாது
பண்டியில் வந்துபு குந்து திரண்டு
பதும வரும்பு கமட மிதென்று
பார்வைமெய் வாய்செவி கால்சைக ளென்ற
உருவமு மாகி யுயிர்வளர் மாது
மொன்பது மொன்றுநி றைந்து மடந்தை
யுதர மகன்று புவியில் விழுந்து
யோகமும் வாரமு நாளும் றிந்து
மகளிராகள் சேனை தரவனை யாடை
மண்பட வந்தியு தைந்து கவிழ்ந்து
மடம யில்கொங்கை யமுத மருந்தி
யோரறி வீரறி வாகிவ ளர்ந்து
ஒளிநகை யூற விதழ்மட வாரும்
உவந்துமு கந்திட வந்து தவழ்ந்து
மடியி லிருந்து மழலை பொழிந்து
வாவிரு போவென நாமம் விளம்ப
உடைமணி யாடை யரைவட மாட
வுண்பவர் தின்பவர் தங்கனொ டுண்டு
தெருவி லிருந்து புழுதி யழைந்து
தேடிய பாலரொ டோடிந டந்து

அஞ்சுவய தாகிவிளையாடியே

உயர் தரு ஞான குருவுப தேச

முந்தமி ழின்கலை யுங்க ரைகண்டு

வளர்பி றையென்று பலரும் விளம்ப

வாழ்பதி னாறுபி ராயமும் வந்து

மயிர்முடி கோதி யறுபத நீல

வண்டிமீர் தண்டொடை கொண்டை புனைந்து

மணிபொ னிலங்கு பணிக ளணிந்து

மாகதர் போகதர் கூடிவ ணங்க

மதன சொரூப னிவனென மோக

மங்கையர் கண்டும ருண்டு திரண்டு

வரிவிழி கொண்டு சுழிய வெறிந்து

மாமயில் போலவர் போவது கண்டு

மனதுபொ றாம லவர்பிற கோடி

மங்கல செங்கல சந்தி கழ்கொங்கை

மருவ மயங்கி யிதழ் முதுண்டு

தேடிய மாமுதல் சேரவ ழங்கி

ஒருமுத லாகி முதுபொரு ளாயி

ருந்தத னங்களும் வம்பி லிழந்து

மதன சுகந்த விதன மிதென்று

வாலிப கோலமும் வேறுபி ரிந்து

வளமையு மாறி யிளமையு மாறி

வன்பல்வி முந்திரு கண்க ளிருண்டு

வயது முதிர்ந்து நரைதிரை வந்து

வாதவி ரோதகு ரோதம டைந்து

செங்கையினி லோர்த டியுமாகியே

வருவது போவ தொருமுது கூனு

மந்தியெ னும்படி குந்தி நடந்து

மதியு மழிந்து செவிதி மிர்வந்து
 வாயறி யாமல்வி டாமல்மொ ழிந்து
 துயில்வரு நேர மிருமல் பொறாது
 தொண்டையும் நெஞ்சமு லர்ந்து வறண்டு
 துகிலு மிழந்து சுணையும் ழிந்து
 தோகையர் பாலர்கள் கோரணி கொண்டு
 கலியுக மீதி லிவர்மரி யாதை
 கண்டிடு மென்பவர் சஞ்ச லமிஞ்ச
 கலக லவென்று மலசலம்வந்து
 கால்வழி மேல்வழி சாரந டந்து
 தெளிவுமி ராம லுரைதடு மாறி
 சிந்தையு நெஞ்சமு லைந்து மருண்டு
 திடமு மழிந்து மிகவு மலைந்து
 தேறிந லாதர வேதன நொந்து
 மறையவன் வேத னெழுதிய வாறு
 வந்தது கண்டமு மென்று தெளிந்து
 இனியெ னகண்ட மினியெ னதொந்தம்
 மேதினி வாழ்வுநி லாதினி நின்ற
 கடன் முறைபேசு மெனவுரை நாவு
 றங்கிவி ழுந்துகை கொண்டு மொழிந்து
 கடைவ ழிகஞ்சி யொழுகி டவந்து
 பூகமு நாலுச வாசமு நின்ற
 நெஞ்சுதடு மாறி வருநேரமே
 வளர்பிறை போல வெயிறுமு ரோம
 முஞ்சடை யுஞ்சிறு குஞ்சி யும்விஞ்ச
 மனது மிருண்ட வடிவு மிலங்க

மாமலை போல்யம தூதர்கள் வந்து
 வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடு போக
 மைந்தரும் வந்துகு னிந்தழ் நொந்து
 மடியில் விழுந்து மனைவி புலம்ப
 மாழ்கின ரேயிவர் காலம றிந்து
 பழையவர் காணு மெனுமய லார்கள்
 பஞ்சப றந்திட நின்றவர் பந்தர்
 இடுமெ னவந்து பறையிடை முந்த
 வேபிணம் வேகவி சாரியு மென்று
 பலரையு மேவி முதியவர் தாமி
 ருந்தச வங்கழு வுஞ்சி லரென்று
 பணிது கில்தொங்கல் களப மணிந்து
 பாவக மேசெய்து நாறுமுடம்பை
 வரிசைகெ டாம லெடுமென வோடி
 வந்திள மைந்தர் குனிந்து சுமந்து
 கடுகி நடந்து சுடலை யடைந்து
 மானிட வாழ்வென வாழ்வென நொந்து
 விறகிடை மூடி யழல்கொடு போட
 வெந்துவி முந்துமு றிந்து நிணங்கள்
 உருகி யெலும்பு கருகி யடங்கி
 யோர்பிடி நீறு மிலாத வுடம்பை
 நம்புமடி யேனை யினியாளுமே.

வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

இலங்கையின் வடபால் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அன்மையில் அமைந்துள்ள சப்ததீவுகளில் அருட் பொலிவும் ஆன்மீகச் சிறப்பும் வரலாற்றுப் பெருமையும் மிக்கது நயினாதீவு. இங்கே அறுபத்திநான்கு சக்தி பீடங்களில் ஒன்றான புவனேஸ்வரி பீடத்தினைச் சிறப்பித்துக் கொண்டு அருளாட்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றாள் அன்னை ஸ்ரீ நாகபூஷணி. இப்புண்ணிய பூமியிலே உயர் வேளாண் குலத்தில் அமரர்களான தம்பு சிவக்கொழுந்து தம்பதியினருக்கு முதல் குழந்தையாக கோபாலபிள்ளையும் இரண்டாவது குழந்தையாக உருக்குமணியும் மூன்றாம் நான்காம் குழந்தைகளாக இரட்டையர்களான சண்முகரெத்தினமும் சோமசுந்தரமும் ஐந்தாவது குழந்தையாக தணிகாசலமும் பிறந்தனர்.

அமரர் சண்முகரெத்தினம் அவர்கள் இளவயதில் கல்வி கற்று பின்னர் குடும்பநிலை காரணமாக வர்த்தகத் துறையில் ஈடுபட்டார். உரியவயது வந்ததும் இவரது குணநலன்களை அறிந்து அவ்வூர் வேளாண் குலத்தோன்றல் அமரர் ஐயாத்துரை தையல்முத்து தம்பதிகளின் நான்காவது பிள்ளையாகிய பரமேஸ்வரிக்கு 11. 01. 1970 திருமணம் செய்து வைத்தனர். இவர்களின் இல்லறவாழ்வில் மோகனதாஸ், பாமதாஸ், கிருஷ்ணதாஸ் என்ற மூன்று மைந்தர்களும் தேவரஜனி என்ற மகளும் பிள்ளைகளாகப் பிறந்தனர். மூத்த இருபுதல்வர்களும் வெளிநாட்டில் வேலைவாய்ப்பு பெற்றுள்ள அதே வேளையில் மற்றைய இருவரையும் கல்வியில் தொடரச் செய்தார்.

இவருக்கு மனைவி வழியாக பரராசசிங்கம், மகேஸ்வரி, மகாலிங்கம், இராஜேஸ்வரி என்போர் மைத்துனர் மைத்துனியாய் வாய்த்தனர். தனது சகோதரர்களான கோபால பிள்ளை அவர்கள் கோகிலாம்பாளையும், உருக்குமணி அவர்கள் கனகசபை அவர்களையும், சோமசுந்தரம் அவர்கள் சிவபாக்கியத்தையும், தணிகாசலம் அவர்கள் வரதலெட்குமியையும் வாழ்க்கைத்

துணையாகப் பெற்றனர். அதேபோல் மனைவி வழிச் சகோதரர்களான பாரராசசிங்கம் அவர்கள் பதுமாதேவியையும், மகேஸ்வரி அவர்கள் தனபாலசிங்கம் அவர்களையும், மகாலிங்கம் அவர்கள் சரஸ்வதியையும், இராஜேஸ்வரி அவர்கள் திருச்செல்வத்தையும் வாழ்க்கைத் துணையாகப் பெற்று குடும்பத்தினர் யாவரும் ஒற்றுமையுடனும் மனநிறைவுடனும் வாழ்ந்து வந்தனர்.

கடந்த சுமார் இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கீ முன்பதாக அதாவது கால்நூற்றாண்டு காலமாக கொழும்பு ஐந்தாம் குறுக்குத் தெருவில் உள்ள குமாரவேல் கம்பனியை உருவாக்கிய பங்காளர்கள் அறுவரில் ஒருவராகச் சேர்ந்து அத்தாபனத்தை தம்சகாக்களுடன் வளர்த்தெடுத்தார். அத்தாபனத்தின் இன்றைய வளர்ச்சிக்கு இவரது அயராத உழைப்பும் அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய செயற்பாடுகளும் உறுதுணையாய் இருந்தது. அந்நிறுவனத்திற்கு இவரின் திடீர் இழப்பு மிகவும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்து விட்டது. இவர் உற்றார், உறவினர், ஊரவர் மனதில் மட்டுமற்றி வர்த்தகத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் மத்தியிலும் இவரது பண்புகளால் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுள்ளார். எப்படியெல்லாம் வாழவேண்டுமோ அப்படியே நல்ல பண்பாளனாய் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வமாகி விட்ட அமரரின் ஆத்மசாந்திக்காக அனைவரும் பிரார்த்திப்போமாக.

தேற்றம்

அன்னையும் பிதாவும் அன்பாய்
 அளித்திடு சேய்க ளோடு
 பொன்பொருள் செல்வம் யாவும்
 பொதிந்திடு மாயை யென்ன
 முன்னர்செய் வினையில் நீங்க
 முற்றாக ஈசன் பாதம்
 தன்னையே போற்றி செய்வோம்
 தரணியில் வாழ்வும் அஃதே.

மனங்களில் நிறைந்த மாமனிதர் சண்முகரெத்தினம்

பிறக்கும் மனிதர்கள் இறப்பதும், இறந்துவிட்ட பின் அவரை நினைத்து வேதனைப்படுவதும் இம்மனித குலத்துக்கே இயல்பான ஒன்று. தமது புகழை, பெருமையை உலகறிய வைத்தவர்களை மட்டுமே இவ்வுலகம் இன்னும் பாராட்டிக் கொள்கிறது. எந்தப் புகழையும், எந்தப் பெருமையையும் வெளியிலே பாராட்டிக் கொள்ளாது அமைதியாய், ஆறுதலாய் ஒருமுழுச் சமூகத்துக்கே நல்லூக்கம் கொடுத்து முன்னேற்றப் பாடுபடும் நல்ல உள்ளங்களின் பெயர்கள் வெளியே வருவதில்லை. அப்படியான ஒருவகைக்குள் வரத்துடித்த எம் நெஞ்சு மறக்காத பண்பாளன்தான் திரு. தம்பு சண்முகரெத்தினம் அவர்கள்.

உதவி என்று சொல்லமுன் மனமுவந்து தேவையான வற்றை செய்யத் தவறாத கடமையுணர்வு அவரிடத்தில் மிகுதியாக நிறைந்திருந்தது. ஞானிகள், மகான்கள் என்றெல்லாம் பேசுவது போலவும், வள்ளல்கள் என்று நினைப்பது போலவும், எமது மனங்களில் நிறைகின்ற ஒருவராக எமது குடும்பங்களின் நல்வாழ்வுக்காய் அக்கடையு செலுத்தியவர்.

*இல்லறத்தான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை!*

என்று நாம் அறியும் உண்மை இவரது வாழ்விலேயே எம் கண்முன்னால் அறியக்கூடியதாய் இருந்தது. நயினாதீவிலும் சரி, யாழ்ப்பாணத்திலும் சரி, கொழும்பிலும் சரி, அவர் உள்ளார் என்ற உணர்வுடனும், நம்பிக்கையுடனுமே எல்லோரும் சென்று வருவதும் எமக்கெல்லோருக்கும் ஒரு தெம்பாய், அமைந்ததும் அனைவராலும் மறந்துவிட முடியாததாய், நினைத்துப் பார்க்குமிடத்து அவரின் பிரிவு பெரும் ஏமாற்றத்தை எமக்கு உணர்த்துவதாய் இருக்கிறது.

அற்றைக் காலந்தொட்டு வர்த்தகராய் “கொள்வதும் மிகைபடாது கொடுப்பதும் குறைபடாது” வணிக தர்மத்தைக் காத்து வந்த நம்பிக்கைக்கு மாற்றுப் பெயர் சண்முகரெத்தினம் (ரெத்தினம்) என்று எம்மனங்களில் கேள்விக்கு இடமின்றிப் பதிந்துவிட்ட ஒருவராய் வாழ்ந்தார். இது வெறும் பாராட்டுக்கோ, அல்லது எமையெல்லாம் விட்டுப் பிரித்துவிட்ட சோக துயரங்களுக்காகவோ எழுதப்படும் ஒன்று அல்ல. அவரது உண்மை உணர்வுகளை யதார்த்தமாக ஏதோ அவர் இந்த வேளையிலாவது வெளிச் சொல்வதற்கு எம்மை அனுமதித்ததையிட்டுத் துன்பத்திலும் ஆறுதலடைகிறோம்.

எவ்வளவு காலம் வாழ்ந்தோம் என்பது முக்கியமல்ல. நாம் எவ்வளவு சிறப்போடு வாழ்ந்தோம் என்பதே முக்கியம். இதுவே மனிதவாழ்க்கையினை உண்மையாக அளவிடும் அளவுகோலாகும். அமரரின் வாழ்வு இதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

தனக்கென்றே வாழ்பவன் மனிதனல்ல. பாதி தனக்கும் பாதி பிறர்க்குமாக வாழ்பவன் மனிதன். பிறர்க்கென்றே வாழ்பவன் தேவன். அவரது ஆத்ம சாந்தி வேண்டியும் அவரின் குடும்பத்தினருக்கு ஆறுதல் வேண்டியும் இறைவனை மனப்பூர்வமாக வேண்டி நிற்கிறோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள்
நயினை.

நீங்காத நினைவில்

குலத்தின் விளக்கினை
கொடும் புயல் அணைத்ததாய் - இனி
'பிழைக்கும்' கரங்களிவை
பின்னிரவில் கேட்டது
ஒரு செய்தி!

வளர்த்து நீருற்றி, - நாம்
வணங்கத் தலை நிமிர்த்தி
தடவிச் சிரிப்பாய்
சிலைத்துப் போனாயோ - அந்த
சிவனின் பக்கத்தில்!

வருடம் தீபாவளிக் கெல்லாம் - எமை
வணக்கம் சொல்ல வைத்த
வைகறையே!
தூய்மையாய், துணிவாய்
சொல்லத் துடிக்கும் உள்மனதை - உள்
வெள்ளை ஆடை
சொன்னதையா!

மெல்ல நடந்தாய் - பிறர்
சொல்ல நடந்தாய்
பேச்சில் இனித்தாய்
பிறழா வாக்கில் இனித்தாய்
"யார்க்கும் இனிக்கும்"
நயினை அம்பாள் உனை
பார்க்க அழைத்தாளோ!
பாதத்தில் சாந்தி தர.

வெளிநாட்டு உறவுகளின் சார்பில்
பெறாமகன்
தனபாலசிங்கம் சகீதரன்.

இறப்பால் பிரிந்தாலும் இருப்பாய் எம்முடனே

கனிவான ஒரு பார்வை
களங்கமில்லா உன் மனது
காலையில் மலர்ந்த முகம்
கண்டு நாம் மகிழ்ந்திருந்தோம்.

சாந்தச் சிரிப்பொன்றை (ச்)
சடுதியாய்த் தொலைத்து நின்றோம்
ஆறவில்லை நண்பனே
ஆறவில்லை நண்பனே

ஆளாக்கி விட்ட எம்
அன்பான அப்பா நீ
மீளாத துயரில் எம்மை
மூழ்கவிட்டதென்ன என்று
உன் பிள்ளைச் செல்வங்கள்
ஏங்கியழுவதையும்.

உன்னையன்றி வேறுலகம்
அறியாத மனையாளோ நீ
வேறுலகம் சென்றதனால்
தாளாது துடிப்பதையும்
காணப் பொறுக்கவில்லை
எம் நெஞ்சம் வேகிறது.

எம்மோடு ஒருவனாக
வாழ்ந்திருந்த நண்பனே!
உன்வீடு அழுகிறது.
தேற்ற முடியவில்லை - எம்மால்
தேற முடியவில்லை.

எம் வாழ்வின்
வண்ணமய நாட்களிலும்
வளங்குறைந்த நாட்களிலும்
தோளோடு நீ நின்றாய்
துயர் பகிர்ந்து துணை புரிந்தாய்.

எம்தாபனத்தின் வளர்ச்சிக்கும்
உயர்ச்சிக்கும், வற்றாத புகழுக்கும்
நீ வகித்த பங்களிப்பும்
நிறைவான அர்ப்பணிப்பும்
நாம் பெற்ற பெரும் பேறு இது
நாளெல்லாம் நினைவிருக்கும்.

உன்னை இழந்ததொரு
கனவாக ஆகாதோ
எங்கள் நடுவில் என்றும்
இரத்தினமாய் ஒளிராயோ

வாழ்ந்தாய் வளமுடனே
சென்றாய் உன் நலங்குன்றி
வாழ்வாய் வையத்துள்
வானுள்ள வரைக்கும்
வாழ்வாய் எம்முடனே
எம் ஊனுள்ள வரைக்கும்.

இறப்பால் பிரிந்தாலும்
இருப்பாய் எம்முடனே
இரத்தினமாய் ஒளிர்ந்திட்டால்
இருள்நீங்கி வாழ்ந்திடுவோம்.

இவ்வண்ணம்
குமாரவேல் கம்பனி
நிறுவனத்தினர்.

திருமணம்

மானிடப் பிறப்பு எடுத்ததிற்கு அர்த்தபுஷ்டியாய், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்கின்ற நற்பயன்களை அடைவதற்கு, ஒரு வாழ்க்கைத் துணையைத் தேடிக் கொள்வது “திருமணம்” என்கின்ற இருமணம் இணையும் இனிய நாளாகும்.

திருமணத்துக்கு முன் நிகழ வேண்டிய கருமங்கள்

நிச்சயார்த்தம்

பருவம் அடைந்த ஆண், பெண் ஆகிய இருவரின் ஜாதகப்படி விவாகப் பொருத்தம் உரிய ஜோதிடர் மூலம் முறைப்படி பார்த்து பொருத்தம் நிச்சயம் பண்ணிய பிற்பாடு பெண்வீட்டார் மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கு நன்னாளில் சென்று தாம்பூலம் பரிமாற்றம் செய்தல். அதாவது மங்களப் பொருட்களாகிய மஞ்சள், குங்குமம், வெற்றிலை, பாக்கு, பழவகைகள், இனிப்புப் பலகாரத்துடன் சென்று திருமணத்தை நிச்சயித்தல். அதன்பின் திருமண நாளை நிச்சயித்து விட்டு, பின் பெண் வீட்டுக்கு மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் சென்று மேற்கூறியபடி தாம்பூலம் மாற்றுவர். பின் பொன்னுருக்கல் வைபோகம் செய்தல். அதாவது மாங்கல்யம் தாலி செய்வதற்கு நல்லநாள் பார்த்து மாப்பிள்ளை வீட்டில், அல்லது ஆசாரி வீட்டில் பொன்னுருக்கல் செய்தல் வேண்டும். அதே நாள் அல்லது பின்பு பெண்ணுக்குரிய கூறைப் புடைவை போன்றவற்றையும் கடையில் நல்ல நாளாகப் பார்த்து வாங்க வேண்டும். பின் திருமண நாளுக்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன் முகூர்த்தக்கால் (அதாவது பந்தல்கால் அல்லது கன்னிக்கால் என்றும் சொல்வர்) ஊன்றுதல் நடைபெற வேண்டும். இது முள்முருங்கை மரத்தைப் பயன்படுத்தி சுமங்கலிப் பெண்களால் வீட்டு வளவில் ஈசான மூலையில் ஊன்றி நவதானியம் இடுதல். இதேமாதிரி பெண் வீட்டிலும் இடுதல் வேண்டும்.

அபரக் கிரியைகள்

ஒருவர் இறந்தபின் அவரது நன்மை கருதி அவரது பிள்ளைகள் முதலியோரினால் செய்யப்படும் கிரியைகள் அபரக்கிரியைகள் எனப்படும். அபரம்-பிந்தியது எனப்பொருள்படும். கிரியைகள் செய்வதனால் இறந்த ஆன்மா பாவங்களினின்றும் நீங்கி, சிவத்துவம் அடையும் என்பது நம்பிக்கை.

கண்ணாம் இடித்தலும் பந்தம் ஏற்றுதலும்

பாவங்களை நீக்குதற்காகச் கண்ணம் இடிக்கப்படுகின்றது. பாவங்கள் அகன்றதும் திருவருள் உண்டாவதற்காகப் பந்தம் ஏற்றப்படும். இவைகளைத் தொடர்ந்து திருமுறைகள் ஒதப்பெறும்.

கடலை சேர்தல்

உடலைச் கடலைக்கு எடுத்துச் செல்லும்பொழுது அட்டதிக்குத் தேவர்களின் ஆசியைப் பெறுவதற்காக வழியிலே நெற்பொரி தூவப்படும். (சைவசாரமுள்ள ஒருவரே இதனைச் செய்யத்தக்கவராவார்). ஓமாக்கினியிலிருந்து உருத்திரனை ஆவாகித்த சிவாக்கினியும், கும்பமும் உடன் எடுத்துச் செல்லப்படும். கடலையில் நாலு முழ நீளம், இரண்டு முழ அகலமான இடத்தில் மஞ்சள், குங்குமம் இட்டு விறகு அடுக்கப்பட்டிருக்கும் இடம் சிதாத்தானம் என்று பெயர் பெறும். இச்சிதாத்தானத்தில் அடுக்கப்பட்ட விறகினைச் சுற்றி வந்து அதன்மீது உடலை வைத்துத் தற்புருட மந்திரம் சொல்லி நீரையும் அரிசியையும் இறந்தவர் வாயில் இடுவர்.

தீயிடல் (தகனக்கிரியைகள்)

கும்பத்துடனும் சிவாக்கினியுடனும் உடலைச் சுற்றி வந்து கும்பநீரை உடலுக்குத் தெளித்துக் குடத்தை முன்பாக நிலத்திற் போட்டுச் சிவாக்கினியை விறகின்கண் இட்டு எரியச் செய்வார். கொள்ளி வைத்தவர் பின் நீர்க்கரையில் நீராடி வீடு செய்வார். தீ இடும் பொழுது, “அக்கினிதேவனே, பரிசுத்தமாயிருக்கின்ற உடலின் மந்திரத்தாலுண்டான பூரணாகுதியை ஏற்றுக் கொள்ளும்” என நினைந்து கொண்டே தீ இடவேண்டும்.

அத்திசஞ்சயனம் (காடாற்றல்)

அத்திசஞ்சயனம் என்பது எரிக்கப்பட்ட உடலிலிருந்து எலும்புகளையும், சாம்பலையும் எடுத்துப் புண்ணிய நீரில் சேர்த்தலாகும். அத்தி - எலும்பு, சஞ்சயனம் - கரைத்தல். இஃது கால், தொப்பூழ், நெஞ்சு, முகம், தலை ஆகிய இடங்களில் உள்ள எலும்புகளைச் சாம்பலுடன் எடுத்துப் பால் உள்ள பாத்திரத்தில் இட்டுக்கொண்டு புண்ணிய நீரில் சேர்த்து வழிபாடு செய்தலாம். அத்தியைப் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் இடுவதினால் ஆன்மா புண்ணிய உலகம் அடையும் என்பது பொருள். சாம்பல் அள்ளுதல் என்று இன்று கூறப்படுவது இதுவேயாம்.

நக்னதானம்

இது தகனக் கிரியை முடிந்த பின் இறந்தவரின் பசி தாகம் முதலியவற்றை நீக்கும் பொருட்டுக் குடும்பத்தவரால் ஆசாரியருக்கு ஆடை, அரிசி முதலியவற்றைத் தானமாகக் கொடுத்தல்.

ஆசௌசம்

இதைத் துடக்கு என்றும் கூறுவதுண்டு. இறந்த ஆத்மாவின் இரத்த உறவு தொடர்புடையோர் அந்த ஆன்மா சாந்தி பெறவேண்டிக் கிரியைசெய்து பிரார்த்திக்கும் நாட்கள் ஆசௌசம் எனப்படும். இந்நாட்களில் வேறு சிந்தனைகளின்றி, மங்கள நினைவுகள் தவிர்த்து, தனியாய் அவர் சார்ந்த குடும்பத்தினர் ஆ- ஆன்மா, சௌ- சௌக்கியம், சேஷம் பெற ஒடுங்கி இருக்கும் நாட்கள் (இது ஜனனம், மரணம், தகனம்) என மூவகைக்கும் பொருந்தும். பூமியில் புதிதாய் ஜனனிக்கும் ஒரு ஆன்மாவின் பூமி வாழ் சௌக்கியத்திற்காகவும், ஆசௌசம் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. இது பிராமணர்களுக்கு பதினொரு நாட்களும், இசை வேளாளர்களுக்கு பதினாறு நாட்களும், முறைப்படிச் சமய தீட்சை பெற்றோருக்கு இருபத்தொரு நாட்களும் மற்றையோருக்கு முப்பத்தொரு நாட்களுமாய் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதாகும்.

அந்தியேட்டி

இது ஆசௌசக் கடைசியில் செய்யப்படும் யாகம் எனப் பொருள்படும். அந்திய - கடைசிநாள். இட்டி - யாகம். இறந்தவரின் ஆன்ம சித்திக்காக இது நடைபெறுகின்றது. இறந்தவரின் சமய அனுட்டானத்திலுள்ள குற்றங்கள் இதனால் தீரும். புண்ணிய நீர்க் கரையில் நிகழுங் குற்றங்கள் இதனால் தீரும். புண்ணிய நீர்க் கரையில் நிகழுங் கிரியை இதுவாகும். இதனால் இதனை நீர்க்கடன் என்றும் கூறுவர்.

பாடாண பூசை

(பாக்ஷாண பூசை) ஒரு கல்லை வைத்து, இறந்தவரின் ஆன்மாவை மந்திரத்தால் அதில் வருவித்து அதற்குச் செய்யும் பூசை. இப்பூசையினாலும், இதனோடு கூடிய மற்றும் கிரியைகளினாலும் பிரிந்த ஆன்மாவானது சில பதவியை அடையத்தக்கதாகின்றது. பூசையினால் அதற்குத் திருப்தியும், மற்றவைகளால் ஆன்மாவின் குற்ற நீக்கமும் உண்டாம்.

ஏகோதிட்டம்

இது அந்தியேட்டி செய்த அடுத்த நாளில் செய்வதாகும். இறந்த ஆத்மாவிற்கு “திருப்தி உண்டாகும் வண்ணம்” சிவ பூசை செய்யும் சிவாசாரியார்களைக் கொண்டு, அந்த ஆன்மாவைச் சேரும் பொருட்டு ஏகோதிட்டம் ஏக ஒருவரை, உத்தஸ்டம் கருதுதல். அதாவது இறந்த ஒருவரைக் கருத்தில் கொண்டு செய்யப்படுவது ஏகோதிட்டம். வரிக்கும் அந்தணரைத் தமது இறந்த ஆத்மாவாகக் கருதி கொடுக்கப்படுவது. சாப்பாட்டுப் பொருட்கள், உடை, செயமாலை, காலணி, குடை, பொன், பொருள் என அவர் நித்திய கருமங்களுக்கு உபயோகிக்கக் கூடியதாயும், நித்தம் அவர் பூசை செய்யும் போது, அந்த நினைவில் அவர் ஆன்ம சாந்திக்கும் ஒரு பிரார்த்தனை செய்யக் கடவர். அதனாலேயே “ஏகோதிட்டம்” கொடுப்பவரும் திருப்தியாய்க் கொடுக்கவேண்டும். வாங்குபவரும் அந்த ஆத்மா சாந்திப்பெறப் பிரார்த்திக்கவேண்டும். இருவரும் ஏக ஒருவரை உத்திஸ்டம் கருதி செய்வது எனப்படும்.

சபிண்டகரணம்

இந்நாளிலேயே நான்கு தேவர் எனக் கூறப்படும் விகவதேவர் அப்பியாகதர், பிதூர்தேவர், நிமித்தர் என நால்வகைப்படும். தேவருக்கு கொடுக்கும் பூஜை உபசார தானங்களே சபிண்டகரணம் எனப்படும். இதற்கு அவரவர் வசதிக்கேற்ப இரண்டு அல்லது நான்கு பிராமண சிவாச்சாரியார்களுக்கு முறையான உபசாரங்களோடு உபசரித்து அவர்களின் மந்திர உச்சாடனங்களோடு திருப்திகரமான தானாதிகள் செய்து பிண்டங்களை ஒரு வடிவமாக்கி தண்ணீரில் விடுதல் அல்லது கரைத்து பசு மாட்டிற்கு வைத்தல் உத்தமமாகும். ஒவ்வொரு வர்க்கமாய் பிதூர்வர்க்கம் மூன்று மாத்துரு வர்க்கம் 3, நிமித்தர் 1, தகப்பன் வழி, தாய் வழி, இறந்தவர் என ஏழு பிண்டம் பிடித்து வைத்து பூஜித்து எல்லாவற்றையும் சேர்த்து பிதீர் தேவரர் ஆக்கி விடுதல் சபிண்டகரணம் ஆகும்.

பிண்டத்திற்குரிய பொருட்கள் : அரிசி, எள், உழுந்து, பால், தேன், பழம், சர்க்கரை ஆகியனவாம். பிதிரர்க்குச் செய்யும் இக்கிரியையைப், பிதீர்தேவர்கள் பெற்று, இறந்தவர்க்கும் அவரது தலைமுறை முன்னோர்க்கும் வழங்குவர். இதற்காகவே சிவபெருமான் பிதிரர்களைப் படைத்துள்ளார்.

மாசிய சிராத்தம்

ஆண்டுத்திவசம் முடியும் வரை இறந்த ஆன்மாவானது இறந்த திதியில் தனது இல்லம் நாடும் என்கிற மரபுக்கேற்ப ஒவ்வொரு மாதமும், அந்த ஆன்மா இறந்த திதியிலும் விசேடமாக 45, 180, 360 ம் நாட்களிலும் அந்தணர்களுக்குத் தானம் கொடுத்து வீட்டிலே ஆன்மாவிற்குப் படையல் வைத்துப் பூஜிப்பது மாசியம் எனப்படும்.

ஆண்டுத் திவசம்

(வருட சிராத்தம்) இந்தச் சிரார்த்தமே ஆன்மாவிற்கு ஓரிட ஓய்வு தருவது. அங்குமிங்கும் இடை நடுவாய் அல்லாது, அந்தியேட்டி, ஏகோதிட்டம், சபிண்டகரணம், மாசியம் என முறையாக ஆன்மாவிற்கு மகிழ்ச்சி தரும் கிரியைகள் செய்து, ஆண்டுத் திவசத்தில் ஆன்மா மோட்சம் பெறும் என து ஐதீகம். எனவே, இத்திவசமும் முற்கூறியவை போல் திருப்திகரமாய் செய்யப்பட வேண்டியது மிக முக்கியமாகும்.

வருடச் சிராத்தம்

ஒவ்வொரு வருடமும் இறந்த ஆத்மாவின் திதியில் செய்யப்படுவது இதுவாகும். இதற்குக் கணக்கு இல்லை. எம் உயிருள்ள வரை எம்மால் இயன்றவரை இதைத் தொடர்ந்து செய்வதால் எம்வம்சம் தழைந்தோங்கவும், எமக்கு எமது பிள்ளைகள் கிரியைகள் செய்யாவிடினும், அந்தப் பலாபலன் எமக்குக் கிடைக்கின்றது.

மஹாளாயம்

ஆவணி மாதத் தேய்பிறை பிரதமை முதல் புரட்டாதி மாத அமாவாசை வரையிலான பதினைந்து அல்லது பதினாறு நாட்கள் பிதுர்களுக்குரிய பிரியமான பண்டதானம், தர்ப்பணம் முதலியன செய்யும் காலமே “மஹாளாயம்” எனப்படுகின்றது.

தட்சணாயத்திலே சூரியன் தெற்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் காலம் அதன் நடுப்பாகம் புரட்டாதி மாதம். அதாவது பூமிக்கு நேரே நிற்கும் காலமும் சந்திரன் தென்பகுதிக்கு நேராகவும் நிற்கும் காலமாக அமைவதாலும், இக்காலம் பிதுர்களுக்குப் பிரியமான, விசேடமான காலமாக அமைகின்றது. சில வேளைகளில் வருஷ சிரார்த்தம் நாம் செய்யத் தவறியிருப்பின், செய்ய முடியாத நிலைமைகள் அமைந்து விடினும், அதை இந்த மஹாளாய பட்ச நாளில் செய்து கொள்ளலாம்.

அமாவாசை விரதம்

இது ஒவ்வொரு மாதமும் பௌர்ணமி திதி முடிந்த 15ம் நாளில் வருவது. இந்த நாளில் “தாமகு” தந்தை, பாட்டன் வழியினருக்கும் தர்ப்பணம் செய்து விரத அனுட்டானம் செய்வது மரபு. இந்த அமாவாசை விரதங்களிலே ஆடி மாதத்தில் வரும் அமாவாசை மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. இந்நாளில் தந்தை வழியினர் சிரார்த்தங்கள் செய்யத் தவறியோர் இந்நாளில்

செய்யலாம். பிதுர்களுக்குரிய திசையாகிய தெற்குத் திசைப் பக்கமாய்
 சூரியபகவான் உதயமாகும் காலமும், சந்திரனின் ஆட்சி வீடான
 கடகராசியில் சூரியன் சஞ்சரிக்கும் காலமும், கொண்ட இந்நாள் பிதுர்களின்
 பிரிய நாள். எனவே இந்த ஆடி அமாவாசை புனிதத்துவமும், மகிமையும்
 நிறைந்த நாளாய் மிளர்கின்றது.

பூரணை விரதம்

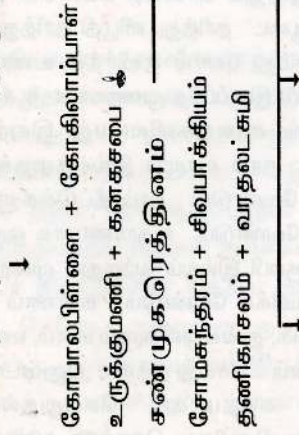
இவ்விரதம் ஒவ்வொரு மாதமும், அமாவாசைத் திதி முடிந்த 15ம்
 நாளில் வருவது. இந்நாளில் தாயாருக்கும் தாய் வழி உறவினர்களுக்கும்
 விரதமிருந்து தர்ப்பணம் செய்து, அன்னதானம் செய்வது உத்தமம்.
 பெளர்ணமி விரதங்களிலே மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த “சித்ரா பெளர்ணமி”
 சூரியன் தனது உச்சம் பெற்ற வீடாகிய மேஷ ராசியில் சஞ்சரிக்கும் காலம்,
 அதே நேரம் மாதுருகாரகன் சந்திரன் 7ம் இடம் சஞ்சரிக்கும் காலம். சூரியன்
 பிதா கிரஹம், சந்திரன் மாதா கிரஹம் என்பது ஜோதிட நூல்கள் கூறும் விதி.
 இந்த இரு கிரஹங்களின் சேர்க்கைப் பார்வை பெறும் நாட்கள், பிதுர்களின்
 பிரிய நாளாகின்றன. எனவே தான் ஆடி அமாவாசை, சித்ரா பெளர்ணமி
 சிறப்புப் பொருந்திய சிரார்த்த தினங்களாகப் பேணப்படுகின்றன.

ஆசார முறைகள்

எமது இந்து சமயத்திலே முதன்மை பெறுவது “ஆசாரம்”. அதை
 நல்ல முறையில் பேணிக் காப்பது முக்கிய கடமையாகும். தினமும் சூரிய
 உதயத்தின் முன் கண்விழித்துக் காலைக் கடன்கள் முடித்து ஸ்நானம்
 செய்து தோய்த்துலர்ந்த ஆடை தரித்து, விபூதி தரித்து, சுகந்த சந்தனம்
 பூசி, இறை வழிபாடு செய்து புலால் தவிர்ந்த உணவு உட்கொண்டு
 உடற்கத்தி, உளச்சுத்தியோடு இருப்பதே முறையான ஆசாரம். முக்கியமாக
 ஆலய வழிபாடு செய்யுங் காலங்களிலாவது இவற்றை முறையாக
 மேற்கொள்ள வேண்டும். நாம் வாழும் இல்லத்தைக் கோயில் போல்
 ஆசாரமாக வைத்திருக்க வேண்டும். நாம் தீட்டுக்களுடன் வீட்டுக்குள்
 பிரவேசிப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். உதாரணமாக ஒரு மரணச் சடங்கு
 வீட்டுக்குச் சென்றால், திரும்பி இல்லம் வந்ததும் முறைப்படி “ஸ்நானம்”
 செய்தே வீட்டிற்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும். காரணம் மரணச் சடங்கில்
 கண்ட துயரங்களும், அழுகை, துன்ப ஒலிகளும் மனம், வாக்கு, காயங்களில்
 பதிந்து நிற்கையில் “ஸ்நானம்” செய்து நித்திய அனுஷ்டானம் மூலம் மனம்,
 வாக்கு, காயங்களைச் சுத்தமாக்கி செல்லுதல். அத்தோடு
 இறந்தவரிடமிருந்து பிரேத கிருமிகள் தொற்றா வண்ணம் உடற்கத்தம்
 முறையாகச் செய்ய வேண்டும்.

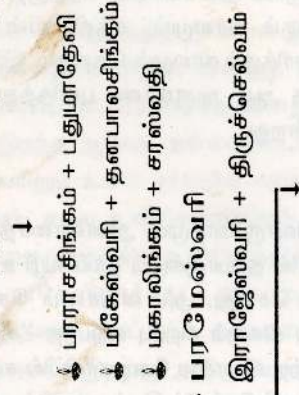
குலக்கொடியில் பூத்த மலர்கள்

அமரர்கள். தம்பு + சிவக்கொழுந்து.

மோகனதாஸ் பாமதாஸ்

அமரர்கள். ஐயாத்துரை + தையல்முத்து

கிருஷ்ணதாஸ் தேவராஜனி

❖ அமரர்கள்

நன்றி நலிகில்கின்றோம்

அன்பின் உறைவிடமாய் பண்பின் சிகரமாய் பாசத்தின் இருப்பிடமாய் பொறுமையின் பொக்கிசமாய் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து எம்மையும் வாழுவழிகாட்டி நின்று வானுறையும் தெய்வமாகிவிட்ட எம் குடும்பத் தலைவரின் பிரிவுச் செய்தி கேட்டு எல்லா வகையிலும் எமக்கு உதவி நல்கிய குமாரவேல் கம்பனி நிறுவனத்தினருக்கும், அமரரின் இறுதிக் கிரியைகளில் பங்கு கொண்டோருக்கும், வேண்டியபோது முன்வந்து உதவி நின்றவர்களுக்கும், தொலைபேசி, தந்தி, தொலைநகல், தபால் மூலம் தங்கள் அனுதாபங்களைத் தெரிவித்து, எம் துயரில் பங்குகொண்டோருக்கும், கண்ணீர் அஞ்சலிகள், அனுதாபத் துண்டுப் பிரகரங்கள் வெளியிட்டோருக்கும், மலர் வளையம் வைத்து அஞ்சலி செலுத்தியோருக்கும் நேரமறிந்து வாகன சேவை செய்து உதவியவர்களுக்கும், சடங்கு, அந்தியேஷ்டிக் கிரியையின் போதும், அத்மசாந்திப் பிரார்த்தனையின் போதும் வருகை தந்து அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்தித்த அன்புள்ளங்கள் அனைவருக்கும் இம்மலரை குறுகிய காலத்தில் சிறப்புற அச்சிட்டு உதவிய யுனி ஆர்ட்ஸ் நிறுவனத்தாருக்கும் என்றும் எம் இதயம் நிறைந்த நன்றிகள்.

மீண்டும் அன்புள்ளங்கள் அனைவருக்கும் அளியாத நன்றிகள்

குடும்பத்தினர்

79/10, W. A. சில்வா மாவத்தை

வெள்ளாவத்தை, கொழும்பு. 06

தொ. பே. 592959.

கீதாசாரம்

- ❖ எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
- ❖ எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
- ❖ எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
- ❖ உன்னுடையதை எதை இழந்தாய் எதற்காக நீ அழுகிறாய் ?
- ❖ எதை நீ கொண்டு வந்தாய் அதை நீ இழப்பதற்கு ?
- ❖ எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு ?
- ❖ எதை நீ எடுத்திக் கொண்டாயோ, அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
- ❖ எதை கொடுத்தாயோ, அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
- ❖ எது இன்று உன்னுடையதோ அது மற்றொருவருடையதாகிறது
- ❖ மற்றொரு நாள், அது வேறொருவருடையதாகும்.
- ❖ இதுவே உலக நியதியும், எனது படைப்பின் சாராம்சமாகும்.